

VÁGUR – EITT UPPSTEDGAÐ SAMFELAG

Vágbingar eru í svárasta døpurhuga:

Fara skipini, er einki eftir

Vágbingar stúra heilt álvarsliga fyri, hvat fer at henda við teimum trimum trolarunum – Akraborg, Nesborg og Varðborg – nú ált stendur at rapa har suðuri.

»Vit kunnu stórt sæð liva við hvørjum sum helst sum eigara av virkinum, tí tað verður undir øllum førum standandi, hvør so eigur tað. Bara tað heldur fram sum flakavirkið, er alt annað okkum líkamikið,« sigur vágbingar – stórt sæð útróðrarmenn – í Sosialurin hittu á máli í Vági týsdagin. »Men um trolararnir fara av plássinum, eru vit prísgevinir. Uttan skip, er jú at kalla einki sum helst endamál við at hava virkið standandi her.«

Vilja hava hjálp

Tí vildu vágbingarnir

fegnir sæð, at landsstýrið var teimum eitt sindur til hjálpar og um ikki annað so syrgdi fyri, at fiskiloyvini vórðu verandi í býnum, so vágbingar fingi fyrimun av at keypa skipini.

»Fara norðingar avstað við skipunum, siggja vit hvørki tey ella ein einstaka stert frá teimum aftur,« siga vágbingarnir. »Kundi landsstýrið so eisini slept

teimum 12 milliúnunum, tað eigur í virkinum, var einki betri enn tað. Við hasum 12 milliúnunum hangandi uppi, kann eingin fáa virkið at bera seg, uttan at tala er um sera sterkan kapital, ið stendur aftanfyrri.«

Trolararnir norðureftir

Sum skilt, er eisini ein stórur møguleiki fyri, at

trolararnir fara norður um Suðuroyarfjørð, enn at teir verða verandi í Vági, ella um ikki annað í Suðuroynni.

»Skuldi landsstýrið ikki viljað hjálpt okkum, mátti bankin (Sjóvinnubankin, blaðm.) um ikki annað havt áhuga fyri, at skipini vóru verandi, tí annars kann eisini hann uppgæva nakrantíð at fáa nakað av tí aftur, ið virkið hevur kostað honum,« siga vágbingarnir. »Tað mátti tí verið upplagt, at bankin aktivt kom uppi og royndi at skapa tær bestu fyrirtreitinir fyri, at virkið helt fram, og at teir triggjar trolararnir vóru eftir at lata virkinum rávøru. Tað siggja vit í hvussu er sum einasta møguleikan hjá virkinum.«

hj.

Mynd: Hilmar Jan

Vágbingar eru ikki glaðir fyri, at skula av við teir triggjar trolararnar, ið trotabúgvíð á Polarfrost dregur við sær í fallinum.

Thomas Arabo um Polarfrost og trolararnar:

Vit fáa einki gjørt

»Tað, sum ein hevði roknað við, at tað fór at bera til at fáa gongd á aftur virkið í Vági, letur seg ikki gera reint juridiskt,« sigur Thomas Arabo. »Og fiskiloyvini fylgja trolarunum, hvagar teir so fara«

Í Sosialinum týsdagin 25. februar segði Thomas Arabo, landsstýrismaður, at hann roknaði við, at flakavirkið Polarfrost kundi lata upp aftur í vikuni, men hetta er ikki hent enn.

»Nei, virkið er ikki opið aftur, og tað verður tað heldur ikki, fyrr enn skiftisfundur hevur verið týsdagin,« sigur landsstýrismaðurin við Sosialin. »Í fyrstuni varð hildið, at ein ella annar møguleiki kanska fór at vera fyri, at virkið kundi verða leigað

ella fáast í gongd aftur á onkran hátt, men nú vísti tað seg, at tað reint juridiskt ikki letur seg gera at lata virkið upp, fyrr enn skiftisfundurin hevur verið.«

Við øðrum orðum kann longri tíð enn væntað koma at ganga, áðrenn útlit eru fyri, at vágbingar fáa arbeiði aftur á virkinum.

Fyrrapartin í gjár hevði landsstýrið fund við Sjóvinnubankan um málið.

Fiskiloyvini fylgja skipunum

Socialurin hevur eisini spurt Thomas Arabo, um ikki møguleiki er fyri at gera nakað, so fiskiloyvini hjá Akraborg, Nesborg og Varðborg kunnu verða verandi í Vági.

»Har hava vit ta greiðu støðu, at fiskiloyvini skulu fylgja skipunum, og ikki teimum plássum, har skipini eru heimahoyrandi,« sigur hann. »Vit kunnu ikki garantera nøkrum, at fiskiloyvi verða verandi á einum ella øðrum plássi, og har hava vit prinsippielt tikið ta støðu, at vágbingar sjálvir – eins væl

og onnur – mugu royna at keypa skipini, skulu teir hava fiskiloyvini.«

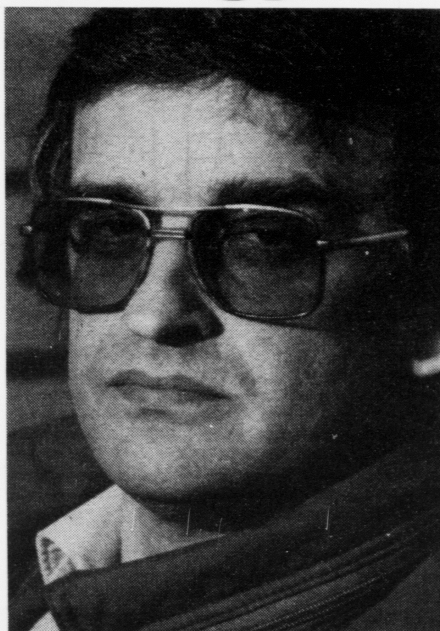
Ikki tað sama við Nónhamri

Thomas Arabo sigur, at letur landsstýrið fyrst í tí eina forinum aðra manna-gongd vera ráðandi, so er einki annað at gera, enn at lata tað sama vera galdandi aðrastaðni við. »Um vit fyrst byrja at blanda okkum uppi, hvar fiskiloyvini er, so nýðast vit at gera tað allastaðni, uttan at gera mun á.«

Men var tað ikki júst tað, landsstýrið gjørdi, tá málið við Nónhamri varð loyst við at nýggju eigarunum av Skálafjalli varð álagt at selja helvtina av fiskinum í Klaksvík, meðan hon helvtin kundi verða seld, har eigararnir høvdu hug til tess?

»Nei, hatta er ikki tað sama, tí í málinum viðvíkjandi Nónhamri var ein serliga avtala gjørd, av tí at tað var landið, sum átti skipið, og tað sama er ikki galdandi, tá talan er um teir triggjar trolararnar í Vági,« sigur landsstýrismaðurin.

hj.

»Fara vit fyrst inn og blanda okkum uppi, hvussu verður við fiskiloyvunum til teir triggjar trolararnar í Vági, nýðast vit at gera tað sama allastaðni, og so verður ikki,« sigur Thomas Arabo, landsstýrismaður. Mynd: Kalmar